Pluj obláčku - Chicago Podkozí

```
   Dmi                          A7
1. Lovec ryb zná jen sychravá rána,
                             Dmi  A7
   na moře, když volá lodní zvon,
   Dmi                      Gmi
   šalupa je rychle do vln hnána,
   Dmi           Gmi  A7
   sotva dozněl jeho tón.
   Dmi                          A7
   S harpunou na přídi spěje k cíli
                         Dmi
   z nebezpečí nezná úniku,
                    D7        Gmi
   jen večer, když harmonika kvílí,
   Dmi              A7   D
   zpívá s partou lodníků.

         Ddim  D     A7       D              G
R: Pluj, pluj, pluj, obláčku, pluj, do šedé dáli,
             A7      D      A7             D
   za obzor zlatorůžový, někoho tam pozdravuj.
        Ddim  D                 A7       D
   Pozdravuj, pluj, pluj, pluj dál jak ta loď
              G                        A7         D
   po vlnách bílých, k té, jíž jsem srdce odevzdal,
         A7           D
   o mém stesku vypravuj.
   D7        G                   A7    D
   Řekni, ať na mne nečeká, má cesta, že je daleká,
   G   D    A7                   D  Cdim A7
   daleká a nebezpečná, nekonečná.
          Ddim  D     A7       D              G
   Pluj, pluj, pluj, obláčku, pluj, do šedé dáli,
               A7      D
   ten těžko z moře se vrací,
             A7             D
   kdo s ním spojil život svůj.

2. Oběti si moře nevybírá,
   jejich počet určil život sám.
   Nikdo neví kdy a jaká míra
   neunikne nástrahám.
   Když zurčí svou truhlou serenádu,
   jakoby se chechtal ďáblů chór,
   při poslední poctě kamarádů,
   nesměle zní plavců sbor.

R:
```